

Opvoedster Mieke Depuydt zet zich al 25 jaar in voor geplaatste jongeren

„Laat iedereen gewoon zichzelf zijn”

2.4.99 2

Opvoedster Mieke, dochter van wijlen heelkundige Camiel Depuydt, legde als mens een hele weg af. Van bedeesd ding dat met hartkloppingen confrontaties tegemoet zag, helpt ze vandaag geplaatste kinderen zin en weg vinden in het leven. „Nood is geen zwakte”, zegt Mieke, „er zijn zoveel dingen waardoor een mens in de misère geraakt, maar die à fond helemaal niets met hemzelf te maken hebben. Het is de samenloop van omstandigheden die een mens vaak helemaal in de knoei brengt.” De grootste bonheur die de thans alleenstaande Mieke Depuydt van Onzelveheer kreeg zal wel haar 18-jarige dochter Malika zijn. „Ze kan haar arm rondom mij slaan en sussen : kom moeke, we gaan voortvechten hé ! Malika ? Gewoon onschatbaar...”

Omdat schilderen en tekenen haar al in 't *lager* goed afkwamen, liep Mieke Depuydt (55) naderhand zes jaar kunstonderricht. Met stillevens, marines en portrettekeningen stelde ze trouwens ooit tentoon. Tot dat sociaal onderbewustzijn zich van Miekés zinnen meester maakte en ze opvoedster bijzondere jeugdzorg werd voor kinderen van drie tot 18 jaar. In een Brussels OCMW-opvangtehuis kwam ze in contact met jonge mensen uit gezinnen die om diverse redenen — financieel, gezondheid, relationeel — in moeilijkheden verkeerden. Uiteindelijk doel: kinderen voorbereiden om op eigen benen te staan...

Als achtste uit een gezin van acht jongens en vijf meisjes kreeg Mieke van moeder Marguerite van Iseghem mee een gehandicapte persoon altijd als evenwaardig te beschouwen. Dat was zodanig normaal dat ze nooit beseftte een gehandicapte broer te hebben. „Iets normaal dat niet altijd bij dergelijke gezinnen aanwezig is”, zegt de opvoedster.

Wijlen vader Camiel Depuydt was als heelkundige al even sociaal gedreven. Rechtvaardigheid was voor hem een onaantastbaar hoofdprincipe: rijk en arm werden altijd gelijk behandeld. „Pa kon evengoed omgaan met de koning als met een straatkeerder”, zegt Mieke met enige fierheid.

De vele gezichten van de vrouw...

Van haar kindertijd onthoudt Mieke vooral haar eerste communie, omdat ze van dit moment af mocht meestappen in de Sint-Jansprocessie. Prachtig gezongen missen maakten vroeger al evenzeer het toen zo intens meebeleefde parochiaal kerkleven uit.

— Mieke: „Gemakkelijk studeren houdt al eens een gevaarteken in, omdat je al te gauw denkt je niet te moeten inspannen en daardoor rapper dan rap naar de ezelsbank tuimelt. Heel jong leerde ik al piano en hield vooral van oma's voorkeurschanson „Les dragons de Villar”. Wat sport betreft, stond ik mijn man bij in het werpen van speer en discus.”

— Wat trok als tiener je bijzondere aandacht?

— Mieke: „Dat zal wel de misère in de wereld geweest zijn. In de naoorlogse jaren zaten in mijn klas veel meisjes uit gezinnen die financieel vaak aan de grond zaten. *Dut-sen* die nogal eens bij hun leeftijdsgenootjes achteruit werden gesteld. Toen al vond ik dat arm zijn of rijk, niet het punt is waar het in het leven omdraait. Ook hier gold de door moeder ingeprinte evenwaardigheid!”

Meerderjarig op 18 heeft ook negatieve kant

— Aangetrokken door jeugdvereniging?

— Mieke: „In de lagere school trokken de Roodkapjes mij aan. Opgroeiende ben ik tijdens mijn *humaniora* in het Sint-Andreasinstituut aan de Kaaistraat, togetreden tot de Vrouwelijke Katholieke Studerende Jeugd. Daar kun je iets opdoen, al hangt het nog altijd af van je ingesteldheid. Er zijn jongeren die er bij zijn om te spelen en zot te doen. Anderen treden toe om iets te delen...”

— Vrouwzijn...

— Mieke: „Ik heb het daar *wreed* moeilijk mee, in die zin dat het vrouwzijn danig veel gezichten heeft. Er zijn zoveel interpretaties dat ik me vaak niet terugvind in het idee van de vrouw van vandaag. Neem de Dolle Mina, de zogezegde vechtende vrouw... waarbij de vraag kan gesteld of het dolle ding wel altijd in positieve zin de mouwen opslooft. *Gelijk-*

— Vrouwenrechten...

— Mieke: „Het stoort mij dat er in onze maatschappij voortdurend over rechten gesproken wordt, terwijl de plichten onderschat worden. Wat een gevecht voor gelijkwaardigheid inzake carrière! Wordt er evenwel stilgestaan bij de vele kinderen, in nood...”

omdat hun moeders uit werken gaan? Kinderen komen psychologisch en emotioneel nie meer aan de bak, want mama heeft geen tijd om te luisteren. Laat een ouder genoeg verdienen zodat de andere partner thuis voor de kinderen kan zorgen.”

Zo'n goeie 14 dagen gele-

den was Miel Smet het doelwit van mensen van het Autonoom Werklozencollectief die de minister met roomtaarten beduvelen en met slagroomspuitbus zelfs de etree naar *intiemere wegnissen niet schroomden...*

— **Mieke** : „Ik vind het spijtig dat ik er niet bij was. Ik ben al zo razend over de op 18 jaar gestelde meerderjarigheid. Ik heb het dan vooral over kinderen die in onze inrichting verblijven en op hun 18de — op grond van genoemde wet — worden gedumt. Zo'n kind kan niet op vader of moeder terugvallen. Ik vind dat de Staat hier schromelijk te kort schiet. Trouwens ieder kind is behoeftig of het al dan niet thuis is.”

— **Dan kan seks op 14 helemaal niet door beugel ?**

— **Mieke** : „Luister, wanneer een kind, dat daar rijp voor is, samen met zijn of haar partner hiertoe een beslissing neemt, dan zal daarover geenszins worden gekraaid. Erger wordt het wanneer een kind van 14 jaar hiertoe *gedwongen* wordt. Hoe zal dat kind bewijzen dat het geweld werd aangedaan ? Als je weet hoe moeilijk het al is als volwassene om te bewijzen dat je verkracht werd. Wat ook, ik zou in geen geval mijn kind toelating geven tot seksuele betrekking vanaf zijn 14 jaar...”

— **Plezier staat niet voor duurzame relatie...**

— **Mieke** : „Hoeveel prille pubers geven niet toe uit menselijk opzicht : willen doen wat iedereen doet ? Een ouder beschermt zijn kind toch tot het zichzelf, zijn verlangens en mogelijkheden kent. Je maakt me niet wijs dat een kind van 14 dat allemaal al weet. Een duurzame relatie houdt immers veel meer in dan louter een pleziertje.”

Kinderen niet happig naar opvangtehuizen

Mieke Depuydt is vandaag 25 jaar opvoedster bijzondere jeugdzorg in een tehuis dat onderdak biedt aan kinderen van drie tot 18 jaar. Het betreft kinderen van ouders die financiële, gezondheids of relatieproblemen kennen en die op het OCMW zijn aangewezen. Er wordt de opvoedster voor-

gehouden bijzonder groot respect te hebben voor het kind.

— **Droefenissen, blijheden, onwaarschijnlijkheden**

— **Mieke** : „Ieder geval is apart : kinderen die misbruikt of afschuwelijk mishandeld werden... De illusie dat zoiets alleen voorvalt in zogenaamde *arme negerdorpen* mogen we vergeten. Laten we asjeblief onze paardenbril afdoen, want die afgrijselijkheden komen in alle milieus voor. Ook tegen de chicste gordijnen plengt men tranen...”

— **Blij door tehuis opgevangen te worden ?**

— **Mieke** : „Helemaal niet, want geen enkel kind wil in zo'n huis terechtkomen. Het wil in de allereerste plaats door zijn ouders beschermd worden en kan dan ook geen grotere desillusie oplopen dan het besef dat zijn ouders niet bekwaam zijn hem op te vangen. Na een tijdje ontdekken ze evenwel dat de opvoedsters weldegelijk met hen begaan zijn.”

— **Schrijnend geval dat zich voordeed...**

— **Mieke** : „Dat betrof een Aziatische jongen die geadopteerd werd, maar in het gezin van opname verkracht werd. Hij liep weg, recht naar de politie. Via de jeugdrechter werd deze, heel lieve, jongen bij ons geplaatst.”

— **Kon die jongen de schande verwerken ?**

— **Mieke** : „Hij heeft een lange weg afgelegd : in zijn geboorteland werd zijn moeder door soldaten verkracht en vermoord ; ook zijn zuster werd misbruikt ; zijn broer pleegde zelfmoord ; zijn vader trok er vandoor omdat er volgens hem niet voldoende middelen waren om het allemaal te overleven.”

Liefde heeft heel veel definities...

— **Waar staat die jongen vandaag ?**

— **Mieke** : „Hij is getrouwd met een meisje uit zijn land van herkomst, met wie hij een lief dochtertje heeft. Onze Aziat is een heel fijne mens, die de mensen die hem mishandelden vergaf en overleefde dankzij zijn uitzonderlijke wil. Toevallig ben ik hem een drietal keren tegengekomen.

Het is iemand die een grote portie realisme in zijn genen heeft. Iemand die doorheen gelukkige en minder aangename momenten weet te komen.”

Mieke Depuydt is een dame met persoonlijkheid die we, besluitend, op een paar blijkbaar gemakkelijke vragen trakteren.

— **Ben je een gelukkig mens sedert je als opvoedster het lot van je medemensen kan verbeteren ?**

— **Mieke** : „Heel zeker, al zou ik veel liever hebben dat die rotboel niet zou bestaan. Een toestand die jammer genoeg eigen is aan het mensdom...”

— **Vlaming in België...**

— **Mieke** : „Ik ben Vlaming, Belg, Europeaan, wereldburger en weiger me in te sluiten in eng flamingantisme. Het stoort mij dat mensen alsmar in categoriën worden ingedeeld.”

— **Je krijgt de mogelijkheid een nieuwe partij op te richten. Hoe zal je ze noemen en naar wie zal je je richten ?**

— **Mieke** : „In plaats van een partij voor de welvaart, zou het een politieke groep moeten zijn voor het welzijn. Omdat welzijn een mens naar het geluk voert, wat van welvaart niet kan gezegd worden. Achter praal en pracht kan veel leegte schuilgaan. Een mens die met zichzelf in harmonie leeft, kan die luister missen...”

— **Hoeveel hou je van de Stad aan Zee ?**

— **Mieke** : „Zo veel dat ik er zou kunnen bij schreien, als je ziet wat er van Oostende geworden is. De hoogbouw belet je vandaag het hemelsblauw in zijn blote totaliteit te aanschouwen. Omdat de stad voor een stuk haar ziel aan hoogbouw verkoopt, is hij zichzelf aan het kapotmaken.”

— **Echte rijkdom...**

— **Mieke** : „Dat is tevreden zijn met wat je hebt. Tevredenheid kent men vandaag blijkbaar niet meer. Men moet altijd nog meer en nog meer.”

— **Echte liefde...**

— **Mieke** : „Er zijn toch zoveel definities van liefde. Volgens mij is het kunnen geven en kunnen krijgen. Zoals God : liefde is... maar dan wel in verschillende gradaties.”

— **Het échte geluk dat je je dochter vandaag toewent ?**

— **Mieke** : „Dat ze in harmonie met de andere mensen, heel haar leven lang dezelfde uitstraling mag houden...”